

РЕШЕНИЕ

№ 3318

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2678** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма][ЕИК] срещу Решение № 20042598 от 15.02.2021 г. по НАХД №14426/2020 г. по описа на СРС, 131-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-531/30.09.2020 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на застрахователя е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева на основание чл. 644, ал. 2, вр. ал.1, т.2 КЗ за нарушение на чл. 290, ал. 2 КЗ.

В касационната жалба се поддържа неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение, поради което се моли за отмяна на същото, както и за отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява, но представя писмена молба, чрез гл. юрк. Х., с която изразява становището си по съществуващото на спора и претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на дружеството.

Ответникът чрез юрк. Л. оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на Комисията за финансов надзор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

От фактическа страна, въззивният съд е установил следното: Застрахователно дружество [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], предоставяло застрахователни услуги. Между посоченото застрахователно дружество и Висшия съдебен съвет, въз основа на договор за обществена поръчка № В.-14770/06.11.2017 г. била сключена групова застраховка „Злополука и заболяване“, обхващаща всички магистрати и съдебни служители.

На 21.01.2020 г. С. Б. (служител в Районна прокуратура – [населено място]), като потребител на застрахователната услуга, предявява пред [фирма] застрахователна претенция, заведена под №[ЕИК] с искане за изплащане на обезщетение по посочената застраховка, по което бил постановен отказ, съобщен на потребителя с писмо изх. № 31000427/24.02.2020 г.

На 27.05.2020 г., потребителят на застрахователни услуги подава втора молба с вх.№ 310В014949 до [фирма], с искане за преразглеждане на отказа за изплащане на обезщетение. В молбата си посочва доводи за неговата неоснователност. По тази молба, застрахователят се произнася с писмо, с изх.№[ЕИК]/06.07.2020 г., с което потвърждава отказа си за изплащане на обезщетението.

Потребителят на застрахователни услуги, г-жа Б., подава жалба, с вх.№ 91-02-658/25.06.2020 г. по описа на КФН, с която сезира Комисията за отказа на дружеството да ѝ изплати обезщетението, дължимо въз основа на сключения договор за обществена поръчка № В.-14770/06.11.2017 г. между В. и Застрахователно дружество [фирма] за „Групова застраховка“. По жалбата е извършена проверка и е приобщена застрахователната преписка.

След извършване на проверка от КФН по отношение на действията на застрахователното дружество в отговор на претенция №[ЕИК], е издаден АУАН № Р-06-663/17.09.2020 г. от М. С. – главен експерт в управление „Застрахователен надзор“ на КФН. На застрахователното дружество [фирма] е повдигнато административнонаказателно обвинение за извършване на нарушение на чл.290, ал.2 КЗ - произнасяне по жалба до застрахователя след едномесечния срок.

Спрямо Застрахователно дружество [фирма] е издадено Наказателно постановление № Р-10-783/10.09.2018 г. от заместник-председател на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция, съобразно разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 КЗ за извършено нарушение на чл.290, ал.2 КЗ. Наказателното постановление е потвърдено с Решение №189521/12.08.2019 г. по НАХД №17155/2018 г. влязло в сила на 16.12.2019 г.

Въз основа АУАН № Р-06-663/17.09.2020 г., е издадено Наказателно постановление № Р-10-531/30.09.2020 г. от заместник-председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което е наложена имуществена санкция на

Застрахователно дружество [фирма], с ЕИК[ЕИК], в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева, на осн. чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 КЗ, за извършено нарушение на чл.290, ал.2 КЗ в условията на повторност, което е потвърдено с обжалваното от касатора Решение №20042598/15.02.2021 г. от СРС, НО, 131-ви състав по НАХД №14426/2020 г.

Решението е правилно

Разглежданият случай касае за нарушение на чл.290, ал.2 КЗ, тъй като срокът за отговор от страна на застрахователя по жалби на ползватели на застрахователни услуги е императивен, а не препоръчителен, както твърди в изложението на касационната си жалба Застрахователно дружество [фирма], което следва от съдържащото се понятие в текста на правната норма, а именно (длъжен/задължен), както и от определянето на крайния срок, в който следва да осъществи това свое задължение (в срок до един месец) – чл.290, ал.2 КЗ „Застрахователят, съответно застрахователният брокер, е длъжен да регистрира, разгледа и отговори на жалбата в срок до един месец от датата на постъпването ѝ“. Настоящият съдебен състав споделя изводите на СРС по отношение на приложението на чл.644 КЗ, тъй като нормата предвижда санкция за всяко нарушение на КЗ, извън изрично посочените хипотези, обективирани от чл.635 КЗ – чл. 643 КЗ, в които настоящият случай не попада. Относно размера на наложената имуществена санкция, административнонаказващият орган е наложил най-ниската, предвидена в КЗ санкция за случаите на повторност, какъвто е настоящият. Повторността от своя страна, изключва по презумпция релевираната маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. В случая е налице „повторност“ на извършеното нарушение по смисъла на §1, т. 51 от ДР на КЗ, тъй като настоящото нарушение е извършено в 1-годишен срок от санкционирането на Застрахователно дружество [фирма] за същото нарушение с Наказателно постановление № Р-10-783/10.09.2018 г., потвърдено по адм.дело №10369/2019 г. и влязло в сила на 16.12.2019 г.

Ето защо, настоящият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение по чл.63, ал.3 ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80.00 /осемдесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.02.2021 г. по НАХД № 14426 по описа на СРС за 2020 г., 131-ви състав

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. Х. Д. и Ж. М. Д. в качеството им на изпълнителни директори, да заплати на Комисия за финансов надзор, с адрес: [населено място], [улица], сумата от 80.00 /осемдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: